

Sygn. akt KR VI R 19/18

Warszawa, dnia 23 marca 2021 r.

DECYZJA nr KR VI R 19a/18

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich, w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Sebastian Kaleta

Członkowie Komisji: Łukasz Kondratko, Paweł Lisiecki, Jan Mosiński, Bartłomiej Opaliński,
Sławomir Potapowicz, Adam Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy w przedmiocie: decyzji Naczelnika Dzielnicy Warszawa - Wola z dnia 17 maja 1977 r.
znak: ...

z udziałem stron: Miasta Stołecznego Warszawy, Prokuratora Regionalnego w Warszawie,
A. ... Mi. ... K. ... , H. C. ... -K. ...

na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach
usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości
warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz.U. z 2018 r. poz. 2267 oraz z 2020 r. poz.
1709; dalej: ustawa z dnia 9 marca 2017 r.) w zw. z art. 156 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca
1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256; dalej k.p.a.) w zw.
z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

orzeka:

**stwierdzić nieważność decyzji Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Wola z dnia 17 maja 1977
r. znak: ... w całości.**

UZASADNIENIE

I.

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich (dalej: Komisja), działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 w zw. z art. 16a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. postanowieniem z dnia 17 września 2018 r. wszczęła z urzędu postępowanie rozpoznawcze w sprawie o sygn. KR VI R 19/18 w przedmiocie ostatecznej decyzji Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Wola w Warszawie z dnia 17 maja 1977 r. znak [redacted] ustalającej odszkodowanie za część nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Wałbrzyskiej róg Studenckiej 24 oznaczonej jako „Willa Służew nr 1 [redacted]” o powierzchni 393 m².

Postanowieniem Komisji z dnia 17 września 2018 r., sygn. akt KR VI R 19/18, na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r., zawiadomiono właściwe organy administracji oraz sądy o wszczęciu z urzędu postępowania rozpoznawczego. Zawiadomieniem z dnia 17 września 2018 r. zawiadomiono Miasto Stołeczne Warszawa, Prokuratora Regionalnego w Warszawie, Z [redacted] K [redacted] i K [redacted], następców prawnych J: P [redacted] K [redacted], następców prawnych P [redacted] R [redacted] i K [redacted] o wszczęciu z urzędu postępowania rozpoznawczego w przedmiocie ostatecznej decyzji Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Wola w Warszawie z dnia 17 maja 1977 r. znak [redacted] ustalającej odszkodowanie za część nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Wałbrzyskiej róg Studenckiej 24 oznaczonej jako „Willa Służew nr [redacted]” o powierzchni 393 m².

Postanowieniem z dnia 17 września 2018 r. Komisja zwróciła się do Społecznej Rady z wnioskiem o wydanie opinii w przedmiocie ostatecznej decyzji Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Wola w Warszawie z dnia 1 lipca 1978 r. znak [redacted] ustalającej odszkodowanie za część nieruchomości położonej w Warszawie przy ulicy Wałbrzyskiej róg Studenckiej 24 oznaczonej jako „Willa Służew nr [redacted]” o pow. 801m² oraz ostatecznej decyzji Naczelnika Dzielnicy Warszawa - Wola w Warszawie z dnia 17 maja 1977 r. znak [redacted], ustalającej odszkodowanie za część nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Wałbrzyskiej róg Studenckiej 24 oznaczonej jako „Willa Służew nr [redacted]” o powierzchni 393 m². Społeczna Rada złożyła opinię w dniu 19 marca 2021 r.

Wyżej wskazane postanowienia z 17 września 2018 r. oraz zawiadomienie z 17 września 2018 r. zostały opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 19 września 2018 r.

Zawiadomieniem z dnia 15 marca 2019 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 15 kwietnia 2019 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 15 marca 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 16 kwietnia 2019 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 16 maja 2019 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 16 kwietnia 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 20 maja 2019 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 15 czerwca 2019 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 20 maja 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 18 czerwca 2019 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 15 lipca 2019 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 18 czerwca 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 15 lipca 2019 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 15 sierpnia 2019 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 15 lipca 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 14 sierpnia 2019 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 15 września 2019 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 19 sierpnia 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 16 września 2019 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu,

uległo przedłużeniu do dnia 15 października 2019 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 17 września 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 16 października 2019 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 15 listopada 2019 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 16 października 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 15 listopada 2019 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 15 grudnia 2019 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 15 listopada 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 18 grudnia 2019 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 15 stycznia 2020 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 18 grudnia 2019 r.

Zawiadomieniem z dnia 16 stycznia 2020 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 15 lutego 2020 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 16 stycznia 2020 r.

Zawiadomieniem z dnia 19 lutego 2020 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 18 kwietnia 2020 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 19 lutego 2020 r.

Zawiadomieniem z dnia 15 kwietnia 2020 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 18 czerwca 2020 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 15 kwietnia 2020 r.

Zawiadomieniem z dnia 19 czerwca 2020 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 18 sierpnia 2020 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 22 czerwca 2020 r.

Zawiadomieniem z dnia 13 sierpnia 2020 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 18 października 2020 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 14 sierpnia 2020 r.

Zawiadomieniem z dnia 16 października 2020 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 18 grudnia 2020 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 16 października 2020 r.

Zawiadomieniem z dnia 12 stycznia 2021 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 18 lutego 2021 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 12 stycznia 2021 r.

Zawiadomieniem z dnia 20 stycznia 2021 r. zawiadomiono A M: _ Kł o wszczęciu w dniu 7 maja 2018 r. z urzędu postępowania rozpoznawczego w przedmiocie ostatecznej decyzji Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Wola w Warszawie z dnia 17 maja 1977 r. znak ' . Przedmiotowe zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 22 stycznia 2021 r.

Zawiadomieniem z dnia 12 lutego 2021 r. Komisja poinformowała, iż postępowanie rozpoznawcze w sprawie, z uwagi na szczególnie skomplikowany stan sprawy, obszerny materiał dowodowy oraz konieczność zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu, uległo przedłużeniu do dnia 18 kwietnia 2021 r. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 17 lutego 2021 r.

W dniu 3 marca 2021 r. Komisja poinformowała o zakończeniu postępowania rozpoznawczego w sprawie ostatecznej decyzji Naczelnika Dzielnicy Warszawa - Wola w Warszawie z dnia 17 maja 1977 r. znak ' ustalającej odszkodowanie za

część nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Wałbrzyskiej róg Studenckiej 24 oznaczonej jako „Willa Służew nr [redacted] o powierzchni 393 m².

Ponadto organ poinformował, że w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia, strona ma prawo wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w dniu 5 marca 2021 r.

Na etapie prowadzonego postępowania rozpoznawczego strony postępowania nie zgłosiły żadnych wniosków dowodowych ani procesowych.

II.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Komisja ustaliła, co następuje:

1. Opis nieruchomości

1.1. Przedwojenna nieruchomość hipoteczna oznaczona jako „Willa Służew Nr [redacted]”, w skład której wchodziła działka nr [redacted] o łącznej powierzchni 1194 m² znajdowała się w granicach administracyjnych Miasta Stołecznego Warszawy, na terenie objętym działaniem dekretu z dnia 26 października 1945 r. (Dz. U. nr 50, poz. 279). Z dniem 21 listopada 1945r. tj. z dniem wejścia w życie dekretu, nieruchomości warszawskie, w tym grunt przedmiotowej nieruchomości, na podstawie art. 1 cyt. dekretu przeszły na własność gminy m.st. Warszawy, a od 1950 r., z chwilą likwidacji gmin na własność Skarbu Państwa.

1.2. Obecnie nieruchomość wchodzi w skład działek ewidencyjnych nr: [redacted] (ujęta w KW nr W[redacted]), 1 [redacted] (ujęta w KW nr W [redacted] 7), [redacted] (ujęta w KW nr [redacted]).
Wszystkie działki znajdują się w obrębie [redacted].

1.3. Jak wynika z decyzji o ustaleniu miejsca i warunków realizacji inwestycji Nr [redacted] z dnia [redacted] 1981 r. wydanej przez Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy, przedmiotowa nieruchomość została przeznaczona pod budowę wielorodzinnego osiedla mieszkaniowego „Służew n/Doliną III”.

1.4. Z pisma Wydziału Architektury Urzędu Dzielnicy Warszawa-Mokotów z dnia [redacted] 1992 r. znak: [redacted] wynika, że zgodnie ze zmianą perspektywicznego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 6 grudnia 1982 r. zatwierdzonego Uchwałą Nr XXXV/199/92 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 28 września 1992 r. /Dziennik Urzędowy województwa warszawskiego Nr 15 z dnia 15 października 1992 r. poz. 184/ ww. działka położona jest w obrębie terenu przeznaczonego pod „funkcje mieszkaniowe wraz z urządzeniami I stopnia

obsługi ludności. Część północna omawianej działki objęta jest decyzją lokalizacyjną dla osiedla „Wałbrzyska” południowa część znajduje się w linii rozgraniczających ulicy Wałbrzyskiej”.

2. Właściciele dekretowi nieruchomości

2.1. Przedwojennymi właścicielami nieruchomości byli J. [ ] i P. [ ] z C. [ ], małżonkowie K. [ ]. Zgodnie bowiem z zaświadczeniem Państwowego Biura Notarialnego w Warszawie L.dz. [ ] dnia [ ] 1976 r. Sekcja IX stan działów I, II, III i IV wykazu hipotecznego księgi pn. „Willa Służew Nr [ ]” tytuł własności co do działki oznaczonej nr [ ] o powierzchni 1193,5 m² położonej w m.st. Warszawie - zapisany jest na imię J. [ ] i P. [ ] z C. [ ], małżonków K. [ ] w częściach równych niepodzielnie na mocy aktu kupna zeznanego w dniu [ ] 1934 r. za Nr rep. [ ] przed zastępcą W. [ ] R. [ ] (Notariusza w Warszawie i na skutek wniosku z dnia [ ] 1937 r. za nr 1 tej księgi.

3. Objęcie gruntu w posiadanie

3.1 Objęcie niniejszego gruntu w posiadanie przez gminę nastąpiło w dniu 25 listopada 1948r. tj. z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Nr 27 Rady Narodowej i Miejskiego m. st. Warszawy. Termin składania wniosków w trybie art. 7 ust. 1 dekretu upływał w dniu 25 maja 1949 r.

4. Wniosek o przyznanie prawa własności czasowej

4.1. Jak wynika z materiału znajdującego się w aktach sprawy dotyczących przedmiotowej nieruchomości, dawni właściciele hipoteczni J. [ ] i P. [ ] K. [ ] nie złożyli wniosku o przyznanie prawa własności do czasowej do nieruchomości stanowiącej działkę nr [ ] wchodzącej w skład nieruchomości hipotecznej oznaczonej jako „Willa Służew Nr [ ]”.

5. Przelew praw i roszczeń do nieruchomości

5.1. Aktem notarialnym sporządzonym w Państwowym Biurze Notarialnym w W. [ ] przed notariuszem B. [ ] C. [ ] w dniu [ ] 1955 r., Rep. [ ] J. [ ] i P. [ ] - małż. K. [ ] wszelkie prawa i roszczenia z tytułu przejęcia przez Państwo na własność nieruchomości nr [ ], mającej obszar 1194 m² wchodzącej w skład księgi wieczystej „Willa Służew nr [ ]”, prowadzonej przez Sąd Powiatowy dla

W y-P w W ;, przenieśli na rzecz Z K za cenę 5.000 złotych. Małżonkowie K w akcie notarialnym oświadczyli, że przedmiotowa działka stanowi teren niezabudowany i jest położona w Warszawie na Służewcu, przy zbiegu ulicy Wałbrzyskiej i Studenckiej, oraz że wniosku o przyznanie im prawa własności czasowej do przedmiotowej działki nie złożyli.

5.2. W dniu . 1965 r. (data wpływu do Urzędu), Z / K złożył do Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Warszawa-Mokotów wniosek o ustanowienie na jego rzecz prawa użytkowania wieczystego do gruntu niezabudowanego oznaczonego jako działka nr o pow. 1194 m² położonej w Warszawie przy ul. Studenckiej róg Wałbrzyskiej. Do wniosku załączył umowę z dnia . 1955 r., sporządzoną w formie aktu notarialnego, przelewu praw i roszczeń do powyższej nieruchomości na swoją rzecz.

5.3. Decyzją z dnia a 1993 r. nr , Urząd Dzielnicy Gminy Warszawa – Mokotów, po rozpatrzeniu wniosku Z K a z dnia . 1965 r. w sprawie przyznania użytkowania wieczystego działki położonej przy ulicy Studenckiej 24 róg Wałbrzyskiej, odmówił Z i K przyznania prawa użytkowania wieczystego do gruntu położonego przy ulicy Studenckiej 24 róg Wałbrzyskiej.

5.4. Od powyższej decyzji Z K wniósł odwołanie. Decyzją z dnia i 1993 r. nr , Prezydent m.st. Warszawy uchylił w całości decyzję nr i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

6. Operat szacunkowy

6.1 Wysokość odszkodowania ustalono w oparciu o operat szacunkowy z listopada 1976 r. wykonany przez biegłego Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy inż. M ; G zgodnie z art. 8 ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (vide k.5-6).

Zgodnie z jego treścią, wartość części normatywnej /400m²/ działki gruntu jest zgodna z zarządzeniem nr 76 Prezydenta miasta stołecznego Warszawy z dnia 22 października 1974 r. i wyniosła 40.000,00 zł. Natomiast wartość ponadnormatywnej części gruntu obliczono według zarządzenia nr 16 Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Mokotów z dnia 16 lipca 1976 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek odszkodowań za grunty podlegające wywłaszczeniu, tj. po 18 zł za 1m².

7. Postępowanie przed Naczelnikiem Dzielnicy Warszawa-Wola w Warszawie i decyzja z dnia 17 maja 1977 r. znak

7.1. J P K i w dniu 17 1977 r. po uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 247 k.k., złożył oświadczenie w Wydziale Terenów Urzędu Dzielnicowego Warszawa -Wola, że żadnej innej nieruchomości na terenie m.st. Warszawy prócz nieruchomości położonej w Warszawie przy ulicy Studenckiej 24 nie posiadał i nie posiada, jak również nie otrzymał dotychczas żadnego odszkodowania z tytułu posiadania na terenie m.st. Warszawy innej nieruchomości niż ww. i przejęcia jej na własność Państwa. W tym samym dniu J I K złożył wyjaśnienia do protokołu sporządzonego przed referentem A N pracownikiem Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej. Podczas przesłuchania J: K i wyjaśnił, że wraz z żoną są właścicielami działki nr , nie użytkują działki od chwili nabycia, na działce nie ma żadnych ich zabudowań oraz roślin i że nie wyrażali nikomu zgody na użytkowanie działki.

7.2. Decyzją z dnia 17 maja 1977 r. znak Naczelnik Dzielnicy Warszawa-Wola w Warszawie na podstawie art. 7, 8, 12, 14, 53 i 55 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości po rozpatrzeniu sprawy odszkodowania za część nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Wałbrzyskiej róg Studenckiej 24, oznaczonej jako „Willa Służew” nr o powierzchni 393 m² z ogólnej powierzchni 1194 m²

I. ustalił odszkodowanie za grunt w kwocie 7.074,00 złotych;

II. przyznał to odszkodowanie na rzecz J K i P i K „

III. do wypłaty przyznanego odszkodowania zobowiązał Wojewódzki Zarząd Dróg i Mostów w Warszawie.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z decyzją o lokalizacji szczegółowej nr z dnia 1972 r. nieruchomość tę przejął Wojewódzki Zarząd Dróg i Mostów pod budowę ulicy Wałbrzyskiej. Zaznaczył, iż prawo własności nieruchomości stwierdzono na podstawie zaświadczenia Państwowego Biura Notarialnego w Warszawie z dnia 1975 r. l.dz.

, z którego wynika, że tytuł własności przedmiotowej nieruchomości uregulowany jest na imię J: i F i małż. K Zaznaczył, że sposób zabudowy działek sąsiednich wskazuje, iż nieruchomość ta przed 1945 r. mogła być przeznaczona pod budownictwo jednorodzinne. W uzasadnieniu podał, wysokość odszkodowania ustalona została w oparciu o art. 8 ust. 8 pkt. 1 ustawy wywłaszczeniowej. Nieruchomość jest niezabudowana i nieuprawiana. Wartość przejmowanej części działki obliczono zgodnie z zarządzeniem nr 16 Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Mokotów z dnia 1976 r.

w sprawie wysokości stawki odszkodowania za grunty podlegające wywłaszczeniu, tj. 18 zł za m².

8. Spadkobiercy beneficjentów decyzji

8.1. J. K. zmarł w dniu 1991 r. Spadek po nim nabyli na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla W. y P. w W. z dnia 1991 r. sygn. 1, żona P. a R. K. i oraz syn L. K. po ½ części spadku każde z nich.

8.2. P. a R. K. zmarła w dniu 2005 r. Spadek po niej nabyła w całości na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla W. /-M w W. z dnia 2020 r. sygn. , wnuczka A. M. K.

8.3. L. K. zmarł 2000 r. W piśmie skierowanym do Komisji w dniu 2019 r. (data wpływu do MS 2019 r.) jego żona H. C. a K. złożyła oświadczenie, że jest jedynym spadkobiercą L. K. Również z oświadczenia złożonego przez A. M. K. w piśmie skierowanym do Komisji w dniu 1 lutego 2021 r. (data wpływu do MS 08.02.2021 r.) wynika, że jedynym spadkobiercą L. K. jest jego żona.

9. Wznowienie z urzędu postępowania w sprawie odszkodowania za nieruchomość położoną w Warszawie przy ul. Studenckiej 24 róg Wałbrzyskiej

9.1. Z. K. w piśmie z dnia 11 grudnia 1980 r. wniesionym do Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy, domagał się wyjaśnienia sprawy dotyczącej odszkodowania przyznanego na rzecz J. i P. małżonków K. za nieruchomość położoną przy ulicy Studenckiej 24, róg Wałbrzyskiej w Warszawie, wchodzącej w skład nieruchomości oznaczonej jako „Willa Służew nr

9.2. Urząd Dzielnicowy Warszawa - Wola w piśmie opatrzonym datą 1980 r. sygn. adresowanym do Z. a K. wskazał, że zatajenie prawdy przez obywatela J. i K. nie może pociągać ujemnych skutków odnośnie uprawnień Z. K. o otrzymaniu odszkodowania. Postępowanie odszkodowawcze zostanie przeprowadzone ponownie, a następnie zostanie wydana decyzja o ustaleniu odszkodowania z uwzględnieniem praw Z. K. W piśmie wskazano, że działka nr 1234567890 dotychczas nie została przejęta faktycznie pod inwestycje, przeznaczenie jej dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zostało cofnięte, a nowej

inwestycji na tym terenie jeszcze nie zlokalizowano. Działka pozostaje więc nadal we władaniu Z a K jako posiadającego do niej uprawnienia. Ponadto organ wskazał, że nie ma potrzeby dochodzenia przez Z i K kwoty odszkodowania od małż. Kozłowskich na drodze sądowej. Sprawa przyznania odszkodowania na rzecz Z K miała zostać rozpatrzona po przekazaniu działki pod nową inwestycję.

9.3. Postanowieniem z dnia 1980 r. sygn. w wyniku ujawnienia przez Z K faktu przelewu praw do nieruchomości przy ul. Studenckiej 24 przez małż. J i P : K na jego rzecz, Zastępca Kierownika Wydziału Terenów Urzędu Dzielnicy Warszawa-Wola wznowił z urzędu postępowanie w sprawie odszkodowania za nieruchomość położoną w Warszawie przy ul. Studenckiej 24, w której sprawa została zakończona decyzją ostateczną z dnia 1978 r. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne i dowody, które istniały w dniu wydania wskazanej decyzji, ale nie były znane organowi.

9.4. Pismem z dnia 1981 r. Urząd Dzielnicy Warszawa - Wola wezwał J do stawienia się osobiście w celu złożenia wyjaśnień jako strona postępowania w sprawie o odszkodowanie za nieruchomość położoną ul. Studenckiej 24, róg Wałbrzyskiej.

9.5. Podczas przesłuchania J P i K , w dniu 1981 r. po uprzedzeniu o grożącej odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań zeznał on, że został poinformowany o zgłoszeniu przez Z a K roszczeń do odszkodowania do ww. działki, jednocześnie po okazaniu aktu notarialnego z dnia 1955 r. zaprzeczył, aby sprzedał roszczenia do tej działki na rzecz Z i K a. Oświadczył, że przyznane odszkodowanie za ten grunt podjął wraz z żoną w 1978 r. Odmówił podpisania protokołu, prosząc o udzielenie 14 -dniowego terminu na zajęcie stanowiska, podniósł, że musi porozmawiać z żoną i adwokatem.

9.6. W dniu 1981 r. referent A N. pracownik Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej sporządził notatkę służbową, z której wynika, że Jε K jest skłonny zwrócić niesłusznie podjęte odszkodowanie, ale prosi o rozłożenia na raty. Ponownie odmówił podpisania oświadczenia w tej sprawie, wskazując, że musi się skontaktować z adwokatem. Umówiono się, że w dniu 1981 r. małżonkowie K y złożą oświadczenie o gotowości zwrotu odszkodowania.

9.7. Postępowanie w przedmiocie odszkodowania za nieruchomość położoną w Warszawie przy ul. Studenckiej 24, wznowione z urzędu nie zostało do dnia dzisiejszego zakończone.

10. Stan faktyczny po wydaniu decyzji odszkodowawczej

10.1. Decyzją nr _____ wydaną przez zastępcę Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicy Warszawa Mokotów z dnia _____ 1986 r. na podstawie art. 58,59,61,62,63,64,67,69,70,90 ust. 2 oraz art. 96 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości art. 104 k.p.a. po rozpoznaniu wniosku Ośrodka Usług Inwestycyjnych SDIS Spółdzielni Osób Prawnych w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomość położoną w Warszawie przy ul. Studenckiej /bez numeru/ przyznano odszkodowanie za niezabudowaną nieruchomość o powierzchni 1194 m² położoną w Warszawie przy ul. Studenckiej /bez numeru/ na rzecz nieustalonych spadkobierców _____ i P _____ K _____. Ustalono odszkodowanie na kwotę 1 583 898 00 zł (jeden milion pięćset osiemdziesiąt trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt osiem złotych). Kwota odszkodowania ustalona i przyznana na rzecz nieustalonych spadkobierców małżonków J: _____ i P _____ i K _____ miała nastąpić gdy ustalone osoby udowodnią swoje prawa do spadku prawomocnym postanowieniem sądu.

10.2. Decyzją z dnia _____ 1992 r. Nr _____ na podstawie art. 156 § 1 pkt 3 i 4 oraz art. 157 § 1 k.p.a. po rozpoznaniu wniosku Z _____ i K _____ stwierdzono nieważność decyzji Nr _____ z dnia _____ 1986 r. wydanej przez zastępcę Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicy Warszawa Mokotów o ustaleniu odszkodowania za nieruchomość położoną w Warszawie przy ulicy Studenckiej 24. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że w wyniku ujawnienia przez Z _____ K: _____ faktu przelania praw do działki przy ul. Studenckiej 24 przez J _____ i P _____ małż. K _____ na jego rzecz na podstawie aktu notarialnego z dnia _____ 1955 r. Rep. Nr _____ – postanowieniem z dnia _____ a 1980 r. _____ Zastępca Kierownika Wydziału Terenów Urzędu Dzielnicy Warszawa-Wola wznowił postępowanie w sprawie zakończonej w/w decyzjami. Jednakże wznowione postępowanie nie zostało zakończone decyzją. Orzeczenia z dnia _____ 1977 r. oraz z dnia _____ 1978 r. nadal pozostają w obrocie. Niezależnie od rozstrzygnięć dokonanych przez Zastępcę Kierownika Wydziału Terenów Urzędu Dzielnicy Warszawa-Wola, Zastępca Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicy Warszawa-Mokotów wydał w dniu _____ a 1986 r. decyzję nr _____ znak _____, w której ponownie ustalił

odszkodowanie za nieruchomości przy ul. Studenckiej o pow. 1194 m² na rzecz nieustalonych spadkobierców J. i P. K. Opisane wyżej fakty wskazują, że decyzja z dnia 1986 r. została wydana w sprawie już poprzednio rozstrzygniętej innymi decyzjami ostatecznymi, ponadto jest skierowana do osób nie będących stronami w sprawie.

11. Stosunki właścicielskie nieruchomości przy ul. Wałbrzyskiej róg Studenckiej 24

11.1. Decyzją Wojewody Warszawskiego z dnia 1992 r. Nr 1, na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191, i nr 43 poz. 253), w związku z art. 5 ust. 1 tej ustawy, stwierdzono nabycie przez Gminę dzielnicę Mokotów z mocy prawa w dniu 27 maja 1990 r. nieodpłatne własności nieruchomości położonej w Warszawie przy ulicy Wałbrzyskiej oznaczonej w ewidencji gruntów w jednostce ewidencyjnej Warszawa-Mokotów obręb ewidencyjny nr nr działki o pow. 4056 m².

12. Sprzeciw prokuratora Prokuratury Regionalnej w Warszawie.

Pismem opatrzonym datą 2017 r. Prokurator Prokuratury Regionalnej w Warszawie złożył sprzeciw od ostatecznej decyzji znak 1977 r. znak Zaskarżonej decyzji zarzucił rażące naruszenie prawa w rozumieniu art 156 § 1 pkt 2 k.p.a. oraz art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a. w zw. z art. 7, 77 oraz 107 k.p.a.

Zgromadzony materiał dowodowy

Powyższy stan faktyczny Komisja ustaliła na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, tj.: akt Miasta Stołecznego Warszawy – Studencka róg Wałbrzyskiej, Willa Służew (1 tom, 2 teczki i skoroszyt), akt Miasta Stołecznego Warszawy – Studencka 24 róg Wałbrzyskiej (2 teczki), akt Miasta Stołecznego Warszawy – Studencka róg Wałbrzyskiej sygn. § akt Prokuratury Regionalnej w Warszawie sprawy pozakarnej o sygn. F (1 tom), akt Sądu Rejonowego dla Wa P w W sygn., akt Sądu C n W : sygn. dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy Komisji o sygn. KR VI R 19/18 (2 tomy), uwierzytelnionej kopii dokumentacji przekazanej przez Archiwum Państwowe w Warszawie.

III.

Po rozpatrzeniu zebranego materiału dowodowego Komisja zważyła, co następuje:

1. Skierowanie decyzji do osoby niebędącej stroną w sprawie

1.1. Postępowanie w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji jest nadzwyczajnym trybem postępowania umożliwiającym wzruszenie ostatecznej decyzji administracyjnej. Możliwość podważenia zapadłego rozstrzygnięcia organu administracji publicznej jest dopuszczalna jedynie w przypadku zaistnienia jednej z kwalifikowanych wad określonych w art. 156 § 1 k.p.a. Usunięcie kwalifikowanych nieprawidłowości, które mogły wystąpić w trakcie trwania procesu administracyjnego, stanowi nadrzędny cel postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji i usprawiedliwia podważenie ogólnej zasady trwałości decyzji administracyjnych zawartej w art. 16 k.p.a. Na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. uprawnienia do stwierdzenia nieważności decyzji reprivatyzacyjnej przysługują również Komisji w przypadku stwierdzenia, że zachodzą przesłanki określone w art. 156 k.p.a. lub w przepisach szczególnych.

Zgodnie z jednolitym i utrwalonym orzecznictwem sądowym postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji jest odrębnym postępowaniem, którego przedmiotem jest wyłącznie badanie zaistnienia przesłanek określonych w art. 156 § 1 k.p.a. Organ orzekający nie jest natomiast władny rozstrzygnąć sprawy zakończonej kontrolowaną decyzją co do jej istoty, gdyż postępowanie dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji nie może zastępować postępowania odwoławczego lub go powtarzać (tak Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 czerwca 2003 r. sygn. akt I OSK 1706/10 dostępne na: <http://cbois.nsa.gov.pl>). Celem postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności nie jest bowiem merytoryczne, ponowne rozstrzygnięcie sprawy w jej całokształcie, lecz przeprowadzenie weryfikacji ostatecznej decyzji z jednego tylko punktu widzenia, mianowicie, czy decyzja jest dotknięta jedną z wad kwalifikowanych wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a. pkt 1-7 k.p.a. Jak wskazuje T. Kiełkowski (Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz pod. red. naukową H. Knysiak-Molczyk, wyd. Wolters Kluwer, W-wa 2015, kom. do art. 156 ustawy), decyzja przewidziana w art. 158 § 1 k.p.a. jest decyzją wydaną w sprawie administracyjnej, chociaż sprawy tej nie rozstrzyga. Dla oceny przyczyn stwierdzenia nieważności decyzji punktem odniesienia jest stan faktyczny i prawny z chwili jej podjęcia. W toku postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji organy badają, czy w sprawie istnieją przesłanki do jej wzruszenia, enumeratywnie wymienione w przepisie art. 156 § 1 pkt 1-7 k.p.a., przy czym pozytywne przesłanki stwierdzenia nieważności nie mogą podlegać wykładni rozszerzającej, a powinny być interpretowane

dosłownie lub nawet ścieśniająco, ponieważ przepis ten ma charakter wyjątkowy. Postępowanie jest więc ograniczone do weryfikacji samej decyzji administracyjnej, a ewentualne wady stanowiące podstawę do stwierdzenia nieważności decyzji muszą tkwić w samej decyzji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 stycznia 2014 r. sygn. akt II GSK 1617/12 dostępny: cbois.nsa.gov.pl).

1.2 W dalszej kolejności rozważenia wymaga, czy ustalenie odszkodowania na rzecz Ja i P K. stanowi przesłankę stwierdzenia jej nieważności w świetle art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. czy punktu 4 tego przepisu. Zgodnie z pierwszym, z wyżej wymienionych przepisów, organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa, natomiast drugi przepis stanowi, że organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie.

Orzecznictwo sądowe i doktryna akcentuje, że należy odróżnić sytuacje, w których błąd w odniesieniu do strony stanowi przyczynę nieważności z art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a., od sytuacji, w których błąd taki stanowi rażące naruszenie prawa (art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.) (zob. M. Jaśkowska [w:] A. Wróbel, M. Jaśkowska, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, System Informacji Prawnej LEX, 2019 r.; K. Glibowski [w:] R. Hauser (red.), M. Wierzbowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego. Komentarz, wydanie 6, 2020 r.; a także wyrok WSA w Warszawie z 16.07.2008 r. I SA/Wa 359/08, LEX nr 566650 oraz wyrok WSA w Poznaniu z 12.06.2019 r., II SA/Po 175/19, LEX nr 2705811). Wyjaśnić trzeba, że pierwsza z wad następuje wówczas, gdy decyzję skierowano do osoby niebędącej stroną w sprawie, w sytuacji gdy wobec danej osoby można było wydać tego typu decyzję bądź wcześniej (były użytkownik, były właściciel bądź organ), mylnie ustalono stosunki między podmiotami pewnych czynności (np. pełnomocnictwo czy przypadek użytkownika niebędącego zarządcą ani inwestorem) (zob. wyrok WSA w Warszawie z 16.07.2008 r., I SA/Wa 359/08, LEX nr 566650 podobnie K. Glibowski [w:] *Komentarz*, 2015, s. 803). Warto również zwrócić uwagę na wyrok WSA w Warszawie z 29 maja 2018 r., VII SA/Wa 538/18, LEX nr 2499996, zgodnie z którym przyczyna ta dotyczy także podmiotu w stosunku do którego wprawdzie można było wydać decyzję wcześniej - w dacie wniesienia wniosku dany podmiot mógł być adresatem decyzji, ale na skutek zmian jakie zaszły w toku postępowania na datę wydania decyzji, decyzję tę należało skierować do innego podmiotu. Zatem z powyższego wynika, że z zaistnieniem tego typu przesłanki możemy mieć do czynienia także wówczas, gdy w toku postępowania administracyjnego dojdzie do zmiany właściciela danej nieruchomości czy do przeniesienia prawa własności użytkowania wieczystego (por.

wyrok NSA z 13.12.2012 r., II OSK 1427/11, LEX nr 1367262). Zaistnienie tej przesłanki może więc być konsekwencją nieuwzględnienia skutków następstwa materialnoprawnego, nieodróżniania pełnomocników i przedstawicieli od stron postępowania itp. (por. wyrok NSA z 18.06.2019 r., I OSK 2215/17, LEX nr 2699631). Przede wszystkim zaś, jak wskazuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 grudnia 1998 r., IV SA 2272/97, LEX nr 45697, art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a. przewiduje taką sytuację, że osoba, do której została skierowana decyzja, istnieje, tzn. osoba fizyczna żyje, a inny podmiot faktycznie i prawnie istnieje, jednakże nie może wykazać się przymiotem strony w rozumieniu art. 28 k.p.a. Natomiast druga z wad zachodzi wtedy, gdy nie mogło być wątpliwości, że dana osoba nie może być podmiotem danych praw i obowiązków z uwagi na brak spełnienia materialnych przesłanek wynikających z ustawy (zob. M. Jaśkowska [w:] A. Wróbel, M. Jaśkowska, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, System Informacji Prawnej LEX, 2019 r.; K. Glibowski [w:] R. Hauser (red.), M. Wierzbowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego. Komentarz, wydanie 6, 2020 r.).

1.3 W ocenie Komisji w sprawie organ wydał decyzję w warunkach opisanych w art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a. W świetle materiału dowodowego znajdującego się w aktach miejskich, w szczególności umowy sporządzonej w formie aktu notarialnego w dniu   , 1955 r. Rep. Nr   , mocą której dawni właściciele hipoteczni J   i P   i małż. K   przelali prawa i roszczenia wynikające z dekretu z dnia 26 października 1945 r. do przedmiotowej nieruchomości na rzecz Z   K   , nie może być wątpliwości, iż J   i i F   ii małż. K   nie przysługiwało prawo do uzyskania odszkodowania. Osoby te zbyły bowiem skutecznie wszelkie prawa i roszczenia do nieruchomości warszawskiej położonej przy ul. Studenckiej 24 róg Wałbrzyskiej. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że prawo do ustanowienia odszkodowania w chwili wydania decyzji przysługiwało Z   K   . Tymczasem organ wydając decyzję nie uwzględnił powyższego zbycia praw i roszczeń co skutkowało skierowaniem decyzji do osoby niebędącej stroną w sprawie.

1.4. Prowadzenie przez Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Wola postępowania o ustalenie odszkodowania z udziałem J   i P   K   , a następnie skierowanie do nich decyzji wydanej na podstawie art. 7, 8, 12, 14, 53 i 55 ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości, w ocenie Komisji stanowi przesłankę nieważności decyzji określoną w art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a.

Na marginesie wskazać należy, że organ z uwagi na złożony w dniu   !1965 r. przez Z   i K   wniosek o ustanowienie prawa użytkowania wieczystego do

przedmiotowej nieruchomości na jego rzecz, do którego załączona została umowa przelewu roszczeń i praw do przedmiotowej nieruchomości, winien był prowadzić postępowanie, w taki sposób aby wyjaśnić okoliczności tam wskazane. Powyższe pozwoliłoby na uniknięcie wady prawnej decyzji w postaci skierowania jej do osoby niebędącej stroną.

2. Strony postępowania rozpoznawczego.

Na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. k.p.a. stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Zasadą jest, że ustalenie interesu prawnego w postępowaniu administracyjnym następuje w toku postępowania, przy zachowaniu reguł prawa obrony przyznanej przepisami prawa procesowego. Wprawdzie postępowanie przed Komisją jest odrębnym postępowaniem, to nie do przyjęcia jest, że obowiązują inne reguły ochrony interesu prawnego. Interes prawny ma strona (strony) postępowania reprivatyzacyjnego, jednostki, których pozbawiono prawa do udziału w postępowaniu zwykłym oraz jednostki, których interes prawny wynika z następstwa prawnego, zarówno co do stron uczestniczących w postępowaniu, jak i pozbawionych tego udziału (por. wyrok NSA z dnia 10 lutego 2009 r., sygn. akt I OSK 329/08).

Z uwagi na powyższe, za stronę przedmiotowego postępowania Komisja uznała A M K i H C -K, będących następcami prawnymi beneficjentów kontrolowanej decyzji.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wszczęciu postępowania rozpoznawczego Komisja zawiadamia m.st. Warszawę oraz pozostałe strony postępowania. Jeżeli decyzja reprivatyzacyjna została wydana przez inny organ, stroną postępowania przed Komisją jest ten organ albo inny organ właściwy do rozpoznania sprawy. Z treści cytowanego przepisu wynika, że stroną postępowania rozpoznawczego przed Komisją jest m.st. Warszawa reprezentowane przez Prezydenta m.st. Warszawy.

Prokurator Prokuratury Regionalnej w Warszawie został uznany za stronę niniejszego postępowania na podstawie art. 16a ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.

3. Konkluzja

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a. w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r., Komisja orzekła o stwierdzeniu nieważności decyzji Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Wola z dnia 17 maja 1977 r. znak ... w całości.

Przewodniczący Komisji
Sebastian Kaleta

POUCZENIE:

1. Niniejsza decyzja jest ostateczna (art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r.). Strona może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, za pośrednictwem Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi [t. Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm. dalej: p.p.s.a.], art. 53 § 1 p.p.s.a oraz art. 54 § 1 p.p.s.a). Skarga powinna czynić zadość wymogom określonym w art. 57 p.p.s.a. Do skargi należy dołączyć jej odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich stronom (w tym dla tut. organu), a ponadto jeżeli w Sądzie nie złożono załączników w oryginale po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych (art. 47 § 1 p.p.s.a.).
2. Wpis od skargi do sądu administracyjnego ma charakter stały i wynosi 200 (dwieście) zł zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, ze zm.).
3. W myśl zaś art. 243 § 1 p.p.s.a. stronie może być przyznane – na jej wniosek – prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawaniu w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru (art. 252 § 1 i § 2 p.p.s.a.). Zgodnie zaś z art. 244 § 1 p.p.s.a. prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Z uwagi na to, że doręczenie decyzji następuje w formie publicznego ogłoszenia na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 49 § 1 k.p.a. Komisja informuje, że z treścią decyzji strony mogą zapoznać się w urzędzie zapewniającym obsługę administracyjno-biurową Komisji w dniach i godzinach pracy tego urzędu.
5. W myśl zaś art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. strony mogą być zawiadamiane o wszczęciu postępowania, decyzjach i innych czynnościach Komisji poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości. Zawiadomienie albo doręczenie uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

